

อานนท์ ! ภิกษุผู้ชื่อว่า มีมิตรดี มีสหายดี มีเพื่อนดี ย่อมเจริญทำให้มาก ซึ่งอริยมรรคมีองค์แปด โดยอาการอย่างไรเล่า ?

อานนท์ ! ภิกษุในศาสนานี้ ย่อมเจริญทำให้มาก ซึ่งสัมมาทิฐิ สัมมาสังกัปปะ สัมมาวาจา สัมมากัมมันตะ สัมมาอาชีวะ สัมมาวายามะ สัมมาสติ สัมมาสมาธิ ชนิดที่วิเวกอาศัยแล้ว ชนิดที่วิราคะอาศัยแล้ว ชนิดที่นิโรธอาศัยแล้ว ชนิดที่น้อมไปรอบเพื่อการสลัดคืน.

อานนท์ ! อย่างนี้แล ชื่อว่าภิกษุผู้มีมิตรดีสหายดี เพื่อนดี เจริญทำให้มาก ซึ่งอริยมรรคมีองค์แปด.

อานนท์ ! ข้อนั้นเธอพึงทราบด้วยปริยายอันนี้เถิด คือว่าพรหมจรรย์นี้ทั้งหมดนั้นเกี่ยว ได้แก่ความเป็นผู้มีมิตรดี มีสหายดี มีเพื่อนดี, ดังนี้.

อานนท์ ! จริงที่เกี่ยว, สัตว์ทั้งหลาย ผู้มีความเกิดเป็นธรรมดา ได้อาศัยกัลยณมิตรของเราแล้ว ย่อมพ้นหมดจากชาติ, ผู้มีความแก่ชรา ความเจ็บป่วย ความตาย ความโศก ความคร่ำครวญ ความทุกข์กาย ความทุกข์ใจ ความแห่งผาใจ เป็นธรรมดา ครั้นได้อาศัย กัลยณมิตรของเรา แล้ว ย่อมหลุดพ้นหมดจากชาติ ความแก่ชรา ความเจ็บป่วย ความตาย ความโศก ความคร่ำครวญ ทุกข์กาย ทุกข์ใจ ความแห่งผาใจ.

อานนท์ ! ข้อนั้น เธอพึงทราบโดยปริยายอันนี้เถิด คือว่าพรหมจรรย์นี้ทั้งหมดนั้นเกี่ยว ได้แก่ความเป็นผู้มีมิตรดี มีสหายดี มีเพื่อนดี, ดังนี้.